

29.09.2022- 475 ROCZNICA URODZIN MIGUELA CERVANTESA

Miguel Cervantes.

(1547-1616)

Krótką notatka o MIGUELU CERVANTESIE

Miguel de Cervantes y Saavedra przyszedł na świat 29 września 1547 w hiszpańskim miasteczku Alcalá de Henares, w rodzinie zubożałego szlachcica. O jego wczesnej edukacji wiadomo niewiele poza tym, że po przeprowadzce rodziny do Madrytu w 1566 roku stał się ukochanym uczniem słynnego w drugiej połowie XVI wieku humanisty Lopeza de Hoyos. Ponoś już wtedy miał zacząć pisać okazjonalne wiersze, choć nie zachował się żaden konkretny utwór z tego okresu.

W 1570 roku Cervantes wyjechał do Włoch jako sekretarz kardynała Juliusza Aquavivy, jednak już po kilku miesiącach stateczna służba znudziła go na tyle, że wstąpił na ochotnika do wojska Świętej Ligi walczącej przeciw Turcji i razem ze swoim oddziałem wziął udział w bitwie pod Lepanto w 1571 roku, odnosząc w niej dosyć poważne obrażenia. Bardzo szybko powrócił do czynnej służby biorąc udział m.in. w zdobyciu Tunisu, a następne lata – do roku 1575 – spędził na służbie stacjonarnej w Neapolu. Wtedy to podjął decyzję o powrocie do Hiszpanii, jednak statek, którym podróżował, został porwany przez berberyjskich piratów, a Cervantes dostał się do niewoli, która miała zabrać mu kolejne pięć lat życia.

W 1580 przyszły pisarz został nareszcie wykupiony za posag ofiarowany na ten cel przez jedną z siostr, kosztowna podróż wpędziła jednak rodzinę w bardzo trudną sytuację materialną, która zmusiła Cervantesa do podjęcia kolejnej wyprawy wojennej do Portugalii już w 1582 roku, tym razem u boku Markiza de Santa Cruz. Krótko po powrocie ożenił się z niezamożną panienką z niewielkiej wioski w La Manchy, a stale pogarszająca się sytuacja finansowa skłoniła artystę do rozpoczęcia współpracy z kilkoma madryckimi teatrami, którym dostarczył w stosunkowo krótkim czasie około trzydziestu utworów dramatycznych. Były to głównie komedie w języku hiszpańskim oscylujące zazwyczaj wokół tematu jego doświadczeń z okresu niewoli, stąd też symptomatyczne tytuły: „Życie w Algierze”, czy „Zuch hiszpański” – utwory te nie doczekały się uznania i raczej rzadko są dziś przypominane ze względu na swój niezbyt wysoki poziom. W tym okresie Cervantes starał się również o posadę na dworze króla Filipa II, jego podania bywały jednak systematycznie odrzucane.

W 1584 roku miał powstać romans pasterski pt. „Galatea” wzorowany na utworach, w jakich Cervantes rozczytywał się w dzieciństwie i wczesnej młodości, i to przedsięwzięcie artystyczne nie przyniosło jednak spodziewanych zysków i zmusiło go do podjęcia innej pracy. Wystarał

się wówczas o urząd komisarza do spraw zaopatrzenia Wielkiej Armady, którego sprawowanie doprowadziło go ostatecznie do oskarżeń o defraudację i osadzenia w areszcie w 1592 roku. Zaczęły wówczas powstawać pierwsze utwory satyryczne Cervantesa krytykujące nawet najśłynniejsze i cieszące się największym poważaniem u współczesnych postaci, jak choćby w sonecie „Na katafalk Filipa II w Sewilli”.

W dwa lata później wyjechał do Madrytu, by zostać poborcą podatkowym, zaś w roku 1596 osiadł w Sewilli, gdzie znów spędził kilka dni w więzieniu za nielegalny handel zbożem. Kolejna tego typu przygoda spotkała go w Walladolid w 1605 roku – dokładnie w tym czasie, kiedy ukazała się pierwsza część genialnego dzieła pt. „Przemysłny szlachcic Don Kichote z Manczy”. Cervantes odsprzedał prawa autorskie do swojej powieści niejakiemu Francisco de Roblesowi, pozbawiając się tym samym tantiem z kolejnych, gigantycznych jak na początek XVII wieku nakładów. W 1615 roku ukazała się polemiczna wobec „Don Kichota” rzekoma druga część romansu, na którą Cervantes odpowiedział prawdziwą kontynuacją przygód „przemysłnego szlachcica”.

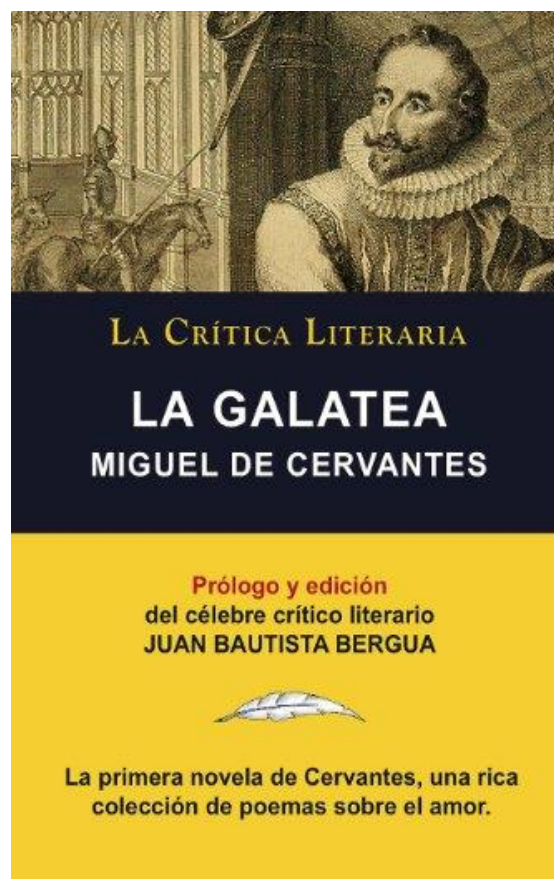
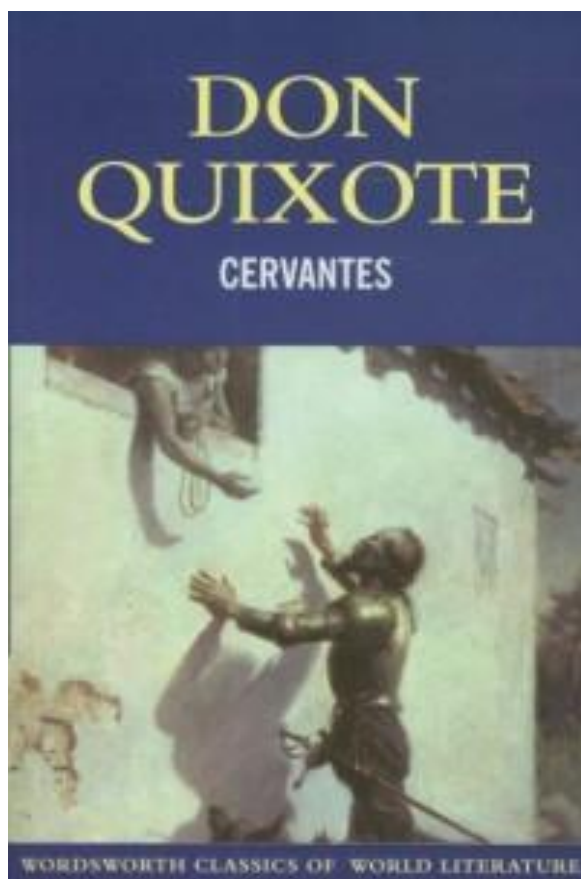
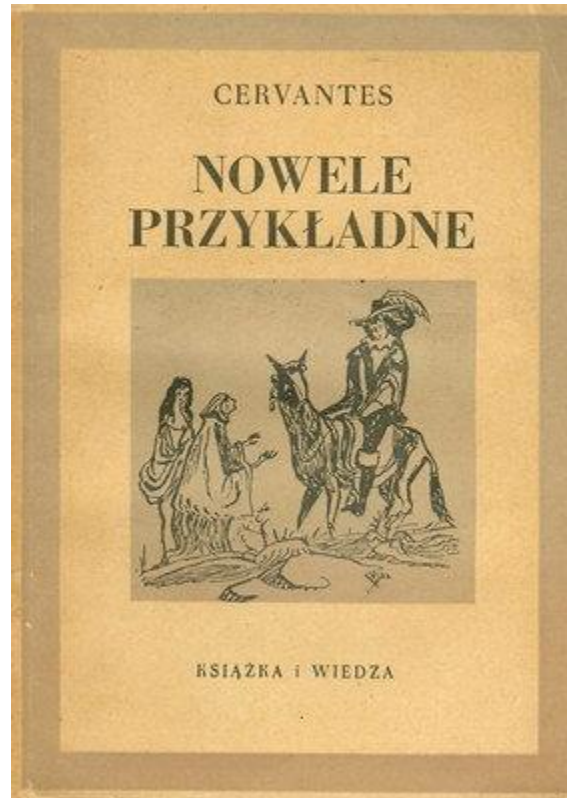
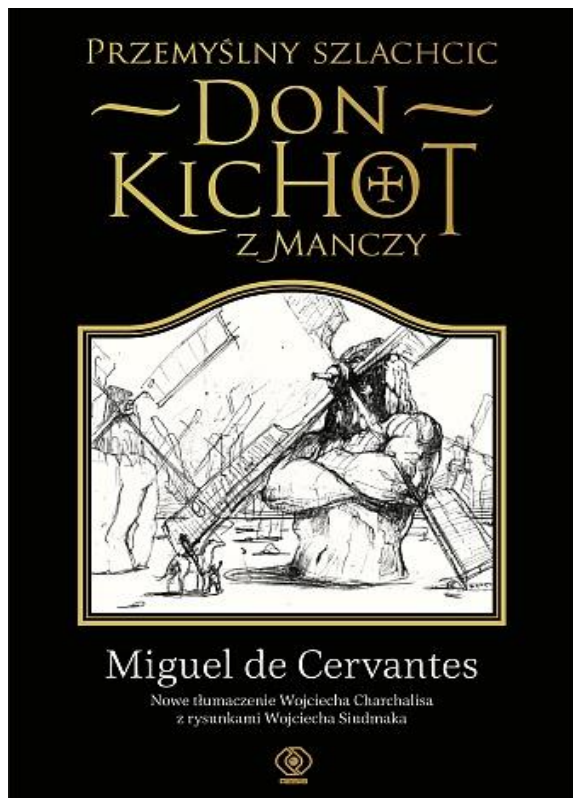
Sukces wydawniczy pierwszej poważnej powieści ściągnął na Cervantesa wielką sławę i ułatwił mu drogę do wydania w 1613 roku tomu „Nowel przykładnych.”

W dwunastu nowelach Cervantes zawarł dosyć gorzką, choć niepozbawioną dowcipu prawdę o uwarunkowaniach współczesnego sobie społeczeństwa, jego obłudzie, śmiesznostkach, a czasem okrucieństwie.

Na fali popularności Cervantesowi udało się wydać w 1614 roku satyrę „Podróż na Parnas”, której bohaterami stali się współcześni mu poeci, zaś ostatnim, pisany na łożu śmierci dziełem była powieść „Niezwyczajne przygody Persilesa i Sigismundy”. Sukces wydanych w jesieni życia utworów nie pozwolił artyście nacieszyć się dobrobytem, umarł bowiem w całkowitej niemal nędzy i zapomnieniu 23 kwietnia 1616, znajdując miejsce wiecznego spoczynku w klasztorze trynitariuszy bosych przy dzisiejszej ulicy Lope de Vega w Madrycie.

Źródło: www.eszkola.pl

ZNANE UTWORY

***“Są rzeczy, w które trzeba
wierzyć, by je zobaczyć...”***

- Miguel de Cervantes Saavedra

wielkieslowa.pl

**“Pozbądź się
przyczyny, a zniknie
skutek...”**

wielkieslowa.pl

- Miguel de Cervantes

wielkieslowa.pl

“

*Cierpliwość jest
plastrem na wszystkie
rany.*

”

Miguel de Cervantes Saavedra

Więcej na: www.Zamyslenie.pl

“

*Nieobecność to
lekarstwo na miłość.*

”

Miguel de Cervantes Saavedra

Więcej na: www.Zamyslenie.pl